

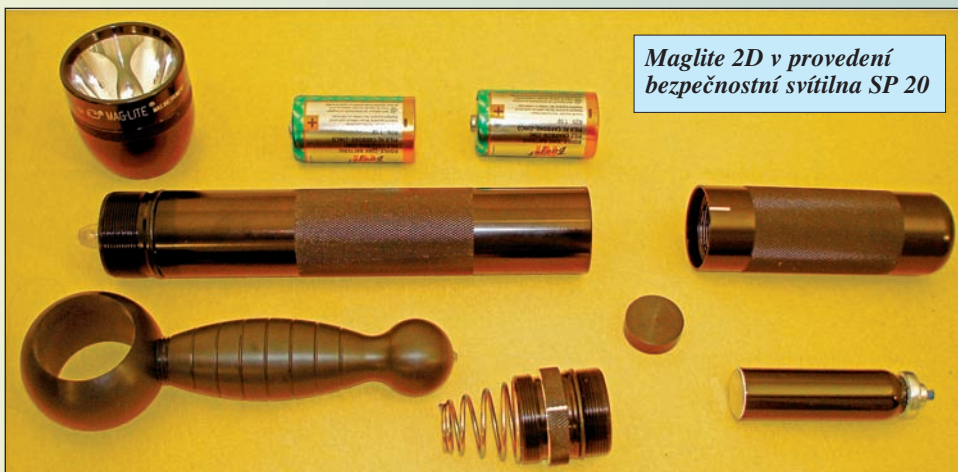

Mechanik Anthony Maglica si v roce 1955 založil v Los Angeles firmu Mag Instrument, Inc. Podobně jako někteří jiní velikáni začal v garáži, kde vyráběl v malých sériích součástky pro strojírenský průmysl a armádu. Ale tak jako většina konstruktérů chtěl i perfekcionista Maglica mít „svůj“ výrobek.

Někdy kolem roku 1979 Maglica uvedl na trh příruční svítilnu s názvem Maglite a tyto výrobky se v krátké době staly klasifikovanou výstrojí policejních a hasičských sborů. Kapacita garáže již pochopitelně nestačila a Maglica přestěhoval firmu do kalifornského Ontaria. Z leteckého hliníku vyráběné vodotěsné svítilny osazené xenonovými žárovkami – v poslední době i svítkami LED – Maglite jsou dnes známy po celém světě jen jako špičková kvalita. Tvar paraboly reflektoru je optimalizován počítačem a povrchová úprava je provedena speciálním, oteruvzdorným černým eloxováním.

H. R. Hofmann, majitel švýcarské firmy Gotthard Bunker Hill, si vybral Maglite pro své úpravy a doplňky. Napřed je doplnil o přídatné držadlo, dalším krokem je přídatný pepřový (OC) sprej na konci svítilny, čímž vznikne bezpečnostní svítilna SP 20. Jak držadla, tak spreje je možno nasadit na libovolné svítilny typů C a D; toto označení vychází z velikosti monočlánek. Vynálezceův nápad je v podstatě jednoduchý: dno svítilny, tj. zátku monočlánek, se vyšroubuje a namísto něho se zašroubuje mezičlánek se závity na obou koncích. Na tento díl se našroubuje pouzdro pro uložení bombičky se sprejem OC. Svítilna se tím prodlouží o 130 mm. Doplňkové díly jsou rovněž z kvalitního hliníku a černě eloxovány.

Původní vodotěsnost zůstává zachována, pouze hmotnost se zvýší o 270 g, což při použití svítilny jako nouzového obušku není na závadu. Na mezičlánek a na pouzdro

Maglite 2D v provedení bezpečnostní svítilna SP 20

spreje jsou kontrolní rysky vyplněné bílou barvou. Svítilnu stačí otočit o 180° a druhou rukou dotáhnout pouzdro spreje, aby se rysky přibližně kryly. Tím se stlačí ventil bombičky a ze dna svítilny tryská kuželový oblak mlhoviny OC. Povolením pouzdra zhruba o třetinu závitu se ventil opět uzavře.

Pan Hofmann dále vysvětluje: „Je-li pachatelů víc a dojde-li k potyčce, může se svítilna použít i jako tonfa.“ (Ve Švýcarsku je nošení tonf v civilním sektoru zakázáno.) Svítilna pochopitelně jako případná zbraň k sebeobraně konstruována nebyla, ale vzhledem k tomu, že robustní pouzdro monočlánek – trubka průměru 39,5 mm – má sílu stěny 2,7 mm, tak nějaký ten náraz snese.

Zmíněný mezičlánek je opatřen dvěma neoprenovými O-kroužky. Jeden utěsňuje prostor baterií proti vniknutí vody a prachu, druhý působí jako třecí brzda a zabráňuje samovolnému povolení či utažení pouzdra

spreje. Do pouzdra je možno vkládat normované bombičky Body Guard Defender s náplní 28 ml směsi OC. Obsah bombičky vystačí na 3–4 použití do vzdálenosti kolem 3 metrů. Výměna prázdné bombičky za plnou je otázka jen několika vteřin. Celková provozní hmotnost dvoumonočlánekové svítilny (Maglite 2D) s přídatnou rukojetí a sprejem je 1 000 g, což je při pochůzkách ještě únosná hodnota. Xenonová žárovka má výkon 9 000 cd, podle typů baterií svítí nepřetržitě 10–15 hodin. Je-li světlo koncentrováno 50mm parabolou do úzkého svazku, je účinný dosvit více než 50 m.

Kdo si doplňky, případně celou modifikovanou svítilnu pořizuje? Především profesionálové: bezpečnostní a ochranné služby, kurýři, taxikáři a řidiči dálkových kamionů (ti dávají přednost modelům 3D a 4D), domovníci, pořádková služba večerních sportovních utkání, lesníci apod., ale i majitelé rodinných domů, zahrádkáři, sedláci atd. Filozofie pana Hofmanna vychází ze skutečnosti, že ve Švýcarsku je poměrně málo lidí, kteří mají povolení k nošení palné zbraně (a není jednoduché ho získat), a i nošení některých prostředků k sebeobraně je zakázáno, čehož jsou si zločinci vědomi. Nosit na opasku svítilnu zakázáno není – a že má různé doplňky, které z ní dělají univerzální nouzovou zbraň k sebeobraně, zákonodárce zatím nezajímá...

Stano R. KRÍŽ
Foto autor